

Sygn. akt III AUa 73/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach

Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Marek Procek (spr.)
Sędziowie	SSA Jolanta Pietrzak SSO del. Anna Petri
Protokolant	Elżbieta Szewczyk

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2017r. w Katowicach

sprawy z odwołania F. T. (F. T.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o ustalenie kapitału początkowego

na skutek apelacji ubezpieczonego F. T.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gliwicach

z dnia 7 listopada 2016r. sygn. akt VIII U 944/16

1. **oddala apelację;**

2. **odstępuje od obciążania ubezpieczonego F. T. kosztami zastępstwa procesowego organu rentowego w postępowaniu apelacyjnym.**

/-/SSA J.Pietrzak /-/SSA M.Procek /-/SSO del. A.Petri

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUa 73/17

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 7 listopada 2016r. Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gliwicach zmienił decyzje organu rentowego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. z dnia 2 marca 2016r. i 4 kwietnia 2016r., nr (...) -2016, poprzez przyjęcie przy ustalaniu wartości kapitału

początkowego ubezpieczonego F. T., jako okresu składkowego, okresu od dnia 5 października 1968r. do dnia 12 października 1968r. (pkt 1), a w pozostałym zakresie oddalił odwołanie (pkt 2).

Sąd Okręgowy ustalił, że decyzją z dnia 2 marca 2016r. organ rentowy ustalił na dzień 1 stycznia 1999r. wartość kapitału początkowego na kwotę 26.311,01 zł. Do ustalenia kapitału początkowego przyjęto okresy składkowe wynoszące 5 lat, 3 miesiące i 15 dni, tj. 63 miesiące oraz okresy nieskładkowe wynoszące 2 miesiące i 15 dni, tj. 2 miesiące.

Uwzględnione zostały następujące okresy składkowe: zatrudnienie w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. od 3 stycznia 1969r. do 31 marca 1969r. - 2 miesiące i 29 dni, zatrudnienie w KWK (...) w B. od 15 marca 1971r. do 14 kwietnia 1971r. - 1 miesiąc, zatrudnienie w Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w T. od 15 marca 1976r. do 31 lipca 1978r. - 2 lata, 4 miesiące i 17 dni, prowadzenia działalności gospodarczej od 19 marca 1996r. do 19 kwietnia 1998r. - 2 lata, 1 miesiąc i 1 dzień oraz od 1 czerwca 1998r. do 26 listopada 1998r. - 5 miesięcy i 26 dni.

Łącznie uwzględniono 5 lat, 3 miesiące i 15 dni okresów składkowych.

Uwzględnione zostały także okresy nieskładkowe pobierania zasiłku chorobowego od 20 kwietnia 1998r. do 30 maja 1998r. - 1 miesiąc i 11 dni oraz od 27 listopada 1998r. do 31 grudnia 1998r. - 1 miesiąc i 5 dni.

Łącznie uwzględniono 2 miesiące i 16 dni okresów nieskładkowych.

Według ustaleń Sądu pierwszej instancji, F. T. był ponadto zatrudniony w (...) w T. od 1 października 1976r. do 31 grudnia 1976r. i od 2 stycznia 1977r. do 31 stycznia 1977r. Okres tego zatrudnienia pokrywa się z zatrudnieniem w Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w T.. Ubezpieczony był też zatrudniony w Zakładach (...) w T. od 5 do 12 października 1968r. - łącznie 8 dni. Prowadził działalność gospodarczą w okresie od dnia 30 grudnia 1992r. do dnia 15 maja 2002r.

Składki z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej zostały opłacone przez niego jedynie za okresy od 19 marca 1996r. do 19 kwietnia 1998r. oraz od 1 czerwca 1998r. do 26 listopada 1998r.

Dalej Sąd Okręgowy ustalił, że w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą ubezpieczony pobierał zasiłki chorobowe w okresach od 20 kwietnia 1998r. do 30 maja 1998r. oraz od 27 listopada 1998r. do 31 grudnia 1998r.

Składając w dniu 31 grudnia 2015r. wniosek o emeryturę, ubezpieczony wskazał, że w okresie od 1972r. do 1975r. pracował w Wydziale Oświaty w T., tj. (...).

W piśmie skierowanym przez ubezpieczonego do Wydziału Oświaty w T. o wydanie świadectwa pracy wskazany został okres pracy w (...) w T. w latach 70 i 80 XX wieku.

W piśmie procesowym z dnia 6 października 2016r. pełnomocnik ubezpieczonego, wykonując zobowiązanie Sądu, wskazał, że F. T. pracował w (...) w T. od 15 czerwca 1973r. do 20 lutego 1976r.

W trakcie wysłuchania informacyjnego na rozprawie w dniu 29 września 2016r. ubezpieczony podał, że w (...) w T. pracował

od początku lat 70-tych do przełomu lat 70-tych i 80-tych. Wówczas nie był w stanie określić precyzyjnie okresu, w jakim tam pracował.

W trakcie przesłuchania na rozprawie w dniu 24 października 2016r. ubezpieczony podał, że - według jego obliczeń - pracował w (...) w T. od połowy 1973r. do lutego 1976r., przy czym wyjaśnił, że skrócił ten okres, aby nie pokrywał się z innym zatrudnieniem.

Świadek T. J. zeznał, że ubezpieczony w (...) w T. pracował przypuszczalnie w latach 1974-1980, przez 2-3 lata.

Sąd Okręgowy ustalił, że F. T. posiada: zaświadczenie nr (...) z dnia 23 maja 1973r., stwierdzające uprawnienia do pracy w amatorskim ruchu artystycznym w charakterze instruktora fotograficznego, zaświadczenie nr (...) z dnia 15 września 1975r. upoważniające do podejmowania pracy w placówkach kulturalno-oświatowych na stanowiskach, na których są wymagane kwalifikacje na poziomie średnim zawodowym, zaświadczenie nr (...) z dnia 7 listopada 1975r. stwierdzające uprawnienia do pracy z zespołami zainteresowań z zakresu fotografii oraz zaświadczenie nr (...) z dnia 11 lutego 1976r. stwierdzające uprawnienia do pracy z zespołami zainteresowań z zakresu fotografii i filmu.

Nadto ustalono, że ubezpieczony pracował w (...) w T. na podstawie umowy zlecenia na czas określony. Prace rozpoczął tam nie wcześniej, niż po uzyskaniu uprawnień instruktora fotograficznego, co miało miejsce w maju 1973r. Pracował tam przez około 2-3 lata. (...) powstał w 1952r. Pracowników Zatrudnił Powiatowy Inspektorat Oświaty w T.. Umowy zlecenia (taką jaką miał zawartą ubezpieczony), były podpisywane na czas określony od 1 września do 31 sierpnia. Ubezpieczony pracował 8 godzin tygodniowo, czyli 2 dni po 4 godziny od 15.00 do 19.00. Zajmował się prowadzeniem pracowni fotograficznej, gdzie w ramach zajęć uczył dzieci obsługi powiększalnika, aparatu fotograficznego i robienia odbitek. Prowadził zajęcia praktyczne i teoretyczne oraz zajęcia plenerowe. Ubezpieczony za pracę na podstawie umowy zlecenia otrzymywał najniższą stawkę przewidzianą w tabeli. Wyższe stawki otrzymywały osoby z wykształceniem nauczycielskim i mające lata pracy nauczycielskiej.

W tym czasie ubezpieczony pracował w gospodarstwie rolnym.

Dokonując ustaleń faktycznych, Sąd Okręgowy powołał się na treść art. 174 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. t.j. z 2016r., poz. 887 z późn.zm) oraz art. 1, art. 2 i art. 36 ustawy z dnia 19 grudnia 1975r. o ubezpieczeniu społecznym osób wykonujących pracę na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia (Dz. U. z 1975r., nr 45, poz. 232 z późn.zm.) uznając, że odwołanie zasługuje na uwzględnienie jedynie w zakresie zaliczenia przy ustalaniu kapitału początkowego okresu zatrudnienia od 5 do 12 października 1968r, w Zakładach (...) w T.. Natomiast w pozostałym zakresie oddalił odwołanie.

W uzasadnienie Sąd pierwszej instancji wskazał, że okres zatrudnienia ubezpieczonego w Zakładach (...) w T. od 5 do 12 października 1968r. został potwierdzony przez pracodawcę - obecnie Zakłady (...) S.A. w T. w zaświadczeniu z dnia 16 maja 2016r. Ubezpieczony przedstawił też umowę o pracę z dnia 4 października 1968r. Jednocześnie Sąd ten wskazał, że przy ustalaniu kapitału początkowego należy przyjąć wszystkie okresy wskazane w art. 174 ust. 2 cyt. ustawy emerytalnej. Przy sumowaniu tych okresów nie pomija się okresów, które wynoszą mniej, niż jeden miesiąc. Dopiero po ustaleniu każdego z okresów, o których mowa w art. 174 ust. 2 i zsumowaniu

ich - stosownie do art. 53 ust. 2 - do obliczeń przyjmuje się wyłącznie pełne miesiące. Taki też sposób ustalania kapitału początkowego przedstawiany był przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w decyzjach dotyczących ustalenia kapitału początkowego.

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 477¹¹ § 2 k.p.c. orzeczono, jak w punkcie 1 sentencji.

Natomiast w pozostałym zakresie Sąd pierwszej instancji podkreślił, że podawane przez ubezpieczonego okresy: zatrudnienia w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. od 3 stycznia 1969r. do 31 marca 1969r., zatrudnienia w KWK (...) w B. od 15 marca 1971r. do 14 kwietnia 1971r. oraz zatrudnienia w Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w T. od 15 marca 1976r. do 31 lipca 1978r. zostały uwzględnione przy ustalaniu kapitału początkowego.

Dalej Sąd Okręgowy wskazał, że okres zatrudnienia w (...) w T. od 1 października 1976r. do 31 grudnia 1976r. i od 2 stycznia 1977r. do 31 stycznia 1977r. pokrywa się z zatrudnieniem w Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w T..

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, zdaniem Sądu Okręgowego, że z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej ubezpieczony opłacił składki za okres od 19 marca 1996r. do 19 kwietnia 1998r. oraz od 1 czerwca 1998r. do 26 listopada 1998r. i okres ten został uwzględniony przy ustalaniu kapitału początkowego.

Ponadto uwzględniony został, stosowanie do treści art. 174 ust. 2 w zw. z art. 7 ust. 1 pkt 2 cyt. ustawy z dnia 17 grudnia 1998r., okres pobierania zasiłku chorobowego od 20 kwietnia 1998r. do 30 maja 1998r. oraz od 27 listopada 1998r. do 31 grudnia 1998r.

Sąd pierwszej instancji wskazał, że ubezpieczony prowadził działalność gospodarczą w okresie od dnia 30 grudnia 1992r. do dnia 15 maja 2002r., przy czym za okres od dnia 31 grudnia 1998r. opłacił składki wyłącznie we wskazanym powyżej okresie. F. T. nie wykazał w trakcie postępowania, iż z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej opłacił składki jeszcze za inne okresy - nie przedstawił na tę okoliczność żadnych dowodów z dokumentów. Powoływanie się przez niego na prowadzone eksmisje i utratę w tym czasie dokumentów, czy też podpalenie i zalanie mieszkania, nie pozwala zdaniem Sądu Okręgowego na przyjęcie, iż opłacono składki. Okolicznością potwierdzającą opłacenie składek nie jest też sam fakt prowadzenia działalności gospodarczej, jak i brak wszczęcia przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych postępowania w sprawie egzekucji zaległych składek.

Brak zatem - według Sądu Okręgowego - postaw do uwzględnienia przy ustalaniu kapitału początkowego innych, niż przyjęte przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, okresów prowadzenia przez ubezpieczonego działalności gospodarczej.

Za nieuzasadniony uznano również wniosek ubezpieczonego, aby przy ustalaniu kapitału początkowego uwzględnić okresy prowadzenia gospodarstwa rolnego.

Sąd pierwszej instancji, powołując się bowiem na wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 18 czerwca 2013r., III AUa 92/13, podkreślił, że katalog z art. 174 ust. 2 ustawy emerytalnej ma charakter zamknięty, w tym sensie, że okresy w nim nieprzewidziane - nie mogą zostać uwzględnione. Nie istnieje w związku z tym podstawa prawna, która uzasadniałaby żądanie ubezpieczonego w zakresie uwzględnienia okresów pracy w gospodarstwie rolnym przy ustalaniu wysokości kapitału początkowego.

Sąd Okręgowy nie uwzględnił też przy ustalaniu kapitału początkowego okresu zatrudnienia ubezpieczonego na podstawie umowy zlecenia w (...) w T..

Tutaj wskazał, że przede wszystkim z całą pewnością nie da się ustalić dokładnego okresu pracy ubezpieczonego w oparciu o umowę zlecenia w (...) w T.. Nawet sam ubezpieczony nie był w stanie precyzyjnie wskazać tego okresu. Ostatecznie, pismem z dnia 6 października 2016r. pełnomocnik ubezpieczonego domagał się zaliczenia okresu od 15 czerwca 1973r. do 20 lutego 1976r. Tym niemniej, przyczyną, dla której Sąd pierwszej instancji uznał, że nie można uwzględnić tego okresu przy ustalaniu kapitału początkowego, jest niewykazanie przez ubezpieczonego, że z tytułu pracy na podstawie umowy zlecenia osiągał co najmniej połowę najniższego wynagrodzenia lub wymiar jego czasu pracy odpowiadał połowie pełnego wymiaru czasu pracy i podlegał w związku z tym obowiązkowi ubezpieczenia społecznego.

Sąd Okręgowy, powołując się na regulacje zawarte w art. 1, art. 28 i art. 36 ustawy z dnia 19 grudnia 1975r. o ubezpieczeniu społecznym osób wykonujących pracę na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia, wskazał, że obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu z tytułu wykonywania pracy na podstawie umowy zlecenia, zawartej z jednostkami gospodarki uspołecznionej, podlegały tylko osoby, które wykonywały pracę stale i odpłatnie. Stałe wykonywanie pracy miało miejsce wówczas, gdy praca ta była wykonywana bez żadnych przerw przez okres co najmniej sześciu miesięcy. Nie każde jednak wykonywanie pracy na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia uzasadniało objęcie obowiązkiem ubezpieczenia społecznego także wówczas, gdy praca była wykonywana stale przez co najmniej sześć miesięcy. Warunkiem uznania okresu ubezpieczenia było osiągnięcie dochodu miesięcznego przeciętnie w wysokości połowy najniższego wynagrodzenia w gospodarce uspołecznionej lub wykonywanie pracy w rozmiarze odpowiadającym połowie pełnego wymiaru czasu pracy.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika - zdaniem Sądu pierwszej instancji - jednoznacznie, że ubezpieczony, na podstawie umowy zlecenia w (...) w T., nie pracował w połowie wymiaru czasu pracy, albowiem pracował wymiarze jedynie 8 godzin tygodniowo i otrzymywał najniższą stawkę - wyższe stawki otrzymywali wyłącznie nauczyciele z nauczycielskim stażem pracy, a ubezpieczony taką osobą nie był. Nie można w związku z tym przyjąć, że za pracę na podstawie umowy zlecenia otrzymywał przynajmniej połowę najniższego wynagrodzenia.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹¹ § 1 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

Apelację od powyższego wyroku wniósł ubezpieczony.

Zaskarżając wyrok Sądu Okręgowego w części oddalającej odwołanie, apelujący zarzucił mu:

1. naruszenie prawa materialnego, polegające na niezaliczeniu ubezpieczonemu do kapitału początkowego na podstawie ustawy o rentach i emeryturach z FUS okresu zatrudnienia na umowie o pracę w Młodzieżowym (...) przy ulicy (...) w T. oraz w Liceach Ogólnokształcących im. S. i S. w T. w łącznym wymiarze 1/2 etatu w okresie od 15 czerwca 1973r. do 20 lutego 1976r., przy czym płatnikiem i pracodawcą był Urząd Miejski w T. Wydział Oświaty i faktem powszechnie znanym jest, iż w tym też czasie wszystkie rodzaje zatrudnienia podlegały obowiązkowi ubezpieczenia społecznego listą zbiorczą zapłaty składek;
2. naruszenie prawa materialnego, polegające na niezaliczeniu ubezpieczonemu do kapitału początkowego okresu prowadzenia działalności gospodarczej od 30 grudnia 1992r. do 15 maja 2002r., jako kapitału początkowego (okresu od 30 grudnia 1992r. do 31 grudnia 1998r.);

3. naruszenie prawa procesowego przez nieprzyznanie pełnomocnikowi procesowemu kosztów zastępstwa adwokackiego z urzędu.

Wskazując na powyższe zarzuty, ubezpieczony wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i przyjęcie przy ustalaniu wartości jego kapitału początkowego, jako okresu składkowego, okresu od dnia 15 czerwca 1973r. do 20 lutego 1976r. i okresu działalności gospodarczej od 30 grudnia 1992r. do 15 maja 2002r., w tym do kapitału okresu od 30 grudnia 1992r. do 31 grudnia 1998r. Ewentualnie wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w części oddalającej odwołanie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd pierwszej instancji, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego.

Nadto wniósł o zasądzenie kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa radcy prawnego za obydwie instancje.

W uzasadnieniu wskazał, że w okresie od 15 czerwca 1973r. do 20 lutego 1976r. wykonywał pracę w tym samym okresie nie tylko w (...), ale również w dwóch Liceach Ogólnokształcących im. S. i im. S..

Łącznie stanowiło to nie tylko osiągnięcie połowy najniższego wynagrodzenia, ale również wymiar połowy etatu pracy.

Pracodawcą i płatnikiem był Urząd Miejski Wydział Oświaty w T., u którego akta osobowe uległy zniszczeniu - w tym akta ubezpieczonego.

Tym samym, okres ten podlegał - zdaniem apelującego - obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu, gdyż był wykonywany stale i odpłatnie we wszystkich tych trzech jednostkach oświatowych łącznie.

Dalej wskazał, że ubezpieczony posiadał nawet legitymację służbową pracownika Urzędu Oświaty, co świadczy o zatrudnieniu ubezpieczonego na umowie o pracę.

Sąd Okręgowy w Gliwicach nie uwzględnił tego faktu, jak również faktu, iż w czasie zatrudnienia ubezpieczonego część jego zatrudnienia objęły przepisy ustawy z 19 grudnia 1975r.

Sąd Apelacyjny ustalił i zważył, co następuje:

Przyjmując ustalenia poczynione przez Sąd pierwszej instancji jako własne, uznał, że apelacja nie zasługuje na uwzględnienie

W ocenie Sądu Apelacyjnego, rozstrzygnięcie Sądu pierwszej instancji jest prawidłowe. Sąd Okręgowy właściwie przeprowadził postępowanie dowodowe, w żaden sposób nie uchybiając przepisom prawa procesowego oraz dokonał wszechstronnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, w konsekwencji prawidłowo ustalając stan faktyczny sprawy. Sąd Odwoławczy podzielił ustalenia i rozważania prawne Sądu Okręgowego, rezygnując jednocześnie z ich ponownego szczegółowego przytaczania (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 1998r., I PKN 339/98, z 22 lutego 2010r., I UK 233/09).

Szczegółową ocenę zarzutów apelacji poprzedzić należy ogólnym stwierdzeniem, że składki na ubezpieczenie emerytalne zapisywane są na koncie indywidualnym ubezpieczonego dopiero od 1 stycznia 1999r. Natomiast okres trwania ubezpieczenia przed tą datą uwzględniany jest w wysokości emerytury w postaci tzw. kapitału początkowego.

Kapitał początkowy ustalany jest tylko dla potrzeb obliczenia nowej emerytury, w systemie zdefiniowanej składki, czyli w takim, gdy znana jest tylko składka, według formuły uwzględniającej sumę składek i hipotetyczny okres pobierania świadczenia,

a więc dla osób urodzonych po dniu 31 grudnia 1948r., które podlegały obowiązkowi ubezpieczenia społecznego przed dniem 1 stycznia 1999r.

Zasady ustalania kapitału początkowego określone są w art. 174 ustawy emerytalnej, który w ust. 1 stanowi, że kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Zgodnie natomiast z art. 174 ust. 2 ustawy emerytalnej, przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

1. okresy składkowe, o których mowa w art. 6;
2. okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5;
3. okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym, niż określony w art. 5 ust. 2.

Nie ulega przy tym wątpliwości, że przy ustalaniu, czy istnieje obowiązek opłacania składek na ubezpieczenie społeczne od określonych składników wynagrodzenia i innych świadczeń ze stosunku pracy, stosuje się przepisy obowiązujące w okresie, z którego wynagrodzenie jest uwzględnione w podstawie wymiaru.

Odnosząc się do pisanego w apelacji okresu od 15 czerwca 1973 r. do 20 lutego 1996r., wskazać należy, iż wbrew zarzutom skarżącego, Sąd pierwszej instancji w sposób prawidłowy ustalił, że w powyższym okresie ubezpieczony zatrudniony był (...) w D. na podstawie umowy zlecenia w rozmiarze 8 godzin tygodniowo, czyli niższym, niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy w danej jednostce, uzyskując wynagrodzenie w wysokości niższej od najniższego wynagrodzenia w gospodarce uspołecznionej.

Otóż bowiem sam ubezpieczony w swych wyjaśnieniach przedstawionych przed Sądem Okręgowym podał (k. 53 i 85), że w okresie objętym sporem prowadził gospodarstwo rolne i „miał zlecenie” w (...). Dodał także, iż w tym czasie pracował społecznie w dwóch liceach („niepłatne godziny społeczne”), prowadząc zajęcia pozalekcyjne. Również z zeznań świadka T. J. - ówczesnego dyrektora (...) w T. wynika, że ubezpieczony zatrudniony był na podstawie umowy zlecenia na 8 godzin tygodniowo (2 x 4 godziny) w celu prowadzenia zajęć z fotografii. Otrzymywał najniższą stawkę (k. 84).

Tak więc, całkowicie bezpodstawne są zawarte w apelacji twierdzenia, jakoby ubezpieczony w spornym okresie był zatrudniony na podstawie umowy o pracę w (...) w T..

Słusznie zatem Sąd Okręgowy, odwołując się do normy art. 174 ust. 2 w związku z art. 6 ust. 2 pkt 13 ustawy emerytalnej oraz przepisów ustawy z dnia 19 grudnia 1975r. o ubezpieczeniu społecznym osób wykonujących pracę na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia, stwierdził, iż brak podstaw do - warunkującego uwzględnienie zgłoszonego żądania - przyjęcia, że w spornym okresie ubezpieczony wykonywał na podstawie umowy zlecenia pracę w rozmiarze odpowiadającym połowie pełnego wymiaru czasu pracy w danej jednostce, bądź osiągnął wynagrodzenie w wysokości co najmniej najniższego wynagrodzenia w gospodarce uspołecznionej (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 1989r., III UZP 4/89).

Podkreślić również trzeba, iż apelujący, powołując się na działalność gospodarczą prowadzoną w okresie od dnia 30 grudnia 1992r. do dnia 15 maja 2002r., nie kwestionuje, że nie wykazał w trakcie postępowania, iż z tytułu prowadzenia tej działalności opłacił składki jeszcze za inne (prócz uwzględnionych przez organ rentowy) okresy. Również

w apelacji nie przedstawił na tę okoliczność żadnych dowodów. Słusznie przy tym zwrócił uwagę Sąd pierwszej instancji, iż powoływanie się przez odwołującego na prowadzone eksmisje i utratę w tym czasie dokumentów, czy też podpalenie i zalanie mieszkania, nie pozwala na przyjęcie, iż opłacono składki. Okolicznością potwierdzającą opłacenie składek nie jest również sam fakt prowadzenia działalności gospodarczej, jak również brak wszczęcia przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych postępowania w sprawie egzekucji zaległych składek.

Podkreślić przy tym wypada, że kapitał początkowy jest pochodny od składki. Zgodnie bowiem z art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy emerytalnej, okresami składkowymi są okresy ubezpieczenia, zaś okresami ubezpieczenia są - ogólnie mówiąc - okresy opłacania składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe.

Ponadto, należy zwrócić uwagę, że skoro pełnomocnik powoda - radca prawny z urzędu nie przedstawił - zarówno przed Sądem Okręgowym, jak również przed Sądem Apelacyjnym - przewidzianego w treści § 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. z 2015r., poz. 1801), wniosku o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej oraz oświadczenia, że żądane koszty nie zostały zapłacone w całości lub w części, to Sądy o kosztach tych nie orzekały.

Konkludując, Sąd drugiej instancji uznał, że apelacja jest bezzasadna i na mocy art. 385 k.p.c. orzekł o jej oddaleniu.

Natomiast, wykorzystując normę art. 102 k.p.c., Sąd drugiej instancji odstąpił od obciążania ubezpieczonego kosztami zastępstwa procesowego organu rentowego w postępowaniu apelacyjnym. Ubezpieczony bowiem, co wynika z jego oświadczenia majątkowego (k. 10-12) oraz twierdzeń przedstawionych na rozprawie apelacyjnej, jest osobą o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, utrzymuje się z niewielkiej emerytury, korzysta z pomocy społecznej i nie posiada aktualnie władztwa nad majątkiem.

/-/SSA J.Pietrzak /-/SSA M.Procek /-/SSO del. A.Petri

Sędzia Przewodniczący Sędzia

JR